

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Русе, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

при участието на секретаря Вероника Якимова
като разгледа докладваното от Силвия Павлова Търговско дело №
20224500900346 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Искът е с правно основание чл.694, ал.3, т.1 ТЗ.

Национална агенция за приходите София /НАП/, представлявана от В.а П., е предявила иск против „С.“АД, ЕИК***** и В. Й. М.-ЧСИ рег.№***. Твърди, че е открито производство по несъстоятелност срещу „С.“АД с решение по т.д.№69/2021г. по описа на РОС, вписано в ТР с №20210625112841 по партидата му. НАП е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност. В ТР е обявен списък на приети вземания, предявени в срока по чл.688, ал.3 ТЗ, в който са включени вземания на ЧСИ В. М. в общ размер 11064.88лв., представляващи разноси по т.5, т.26 и т.31 от ТТРЗЧСИ, начислени със сметка №0000131114/07.01.2022г. и сметка №0000131115/07.01.2022г., издадени по ч.изп.д.№362/2020г. по описа на ЧСИ, с длъжници „С.“АД и „С. Елтос“АД и посочено задължено лице-„С.“АД. За вземанията е предвидена поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ. НАП възрази по реда на чл.690 ТЗ срещу предвидената поредност на удовлетворяване, а с определение №382/25.10.2022г. по т.д. №69/2021г. по описа на РОС, съдът оставил възражението без уважение.

Предявява в срок иска, като сочи, че поредността на удовлетворяване на вземането е по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ. Основание на предявеното от ответника М. вземане са изготвени от него две сметки за вземания за такси и разноски, за извършени от него действия по публична продажба на недвижим имот на първия ответник и издаване на постановление за възлагане на купувача. Публичната продажба била проведена от 17.05.2021г. до 17.06.2021г., преди 21.06.2021г.-датата на съдебното решение за откриване производство по несъстоятелност на ответника „С.“АД, а постановлението за възлагане е №7285/02.07.2021г., вписано с акт №179, том 44, дело 6241, вх.рег.115642/21.12.2021г. в Служба по вписванията Русе. Твърди, че това не са разноски по чл.723 ТЗ, които да подлежат на удовлетворяване по реда на чл.722, ал.1, т.3 ТЗ. Твърди, че вземането е с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ, тъй като в случая тези разноски не са разноски по несъстоятелността, неприложима е и разпоредбата на чл.632а ТЗ, тъй като те не могат да се квалифицират като такива по чл.629б и чл.632 ТЗ. Соочи, че в молбата за предявяване на вземания вторият ответник ЧСИ В. Й. М. не е претендирал поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ, поради което твърди, че синдикът не може да приеме непретендирани от кредитор привилегии и обезпечения. Претендира съдът да постанови решение, с което да установи поредност на удовлетворяване по т.7 на чл.722, ал.1 ТЗ на вземанията, предявени от ЧСИ В. М., включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания, в общ размер 11064.88лв. Претендира разноски по делото.

Ответникът „С.“АД-в несъстоятелност не е подал отговор на исковата молба.

Не е подал отговор на исковата молба и вторият ответник ЧСИ В. Й. М.. В съдебно заседание пълномощникът му адвокат В. В. оспорва иска и претендира разноски.

Синдикът В. С. е подала отговор, с които заявява становище, че искът е допустим, но неоснователен. Счита, че вземането попада в хипотезата на чл.723 ТЗ, в частност-разходи за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата на несъстоятелността. Претендираната сума по двете сметки съставлява вземания, свързани с действия на ЧСИ във връзка с осребряване на имущество, което преди датата на ОПН е било собственост на

длъжника, а сумата, получена при осребряване на имуществото е привнесена от ЧСИ в пълния си размер по особената сметка на синдика, без ЧСИ да си удържи дължимите такси, свързани с действията му. Ако сумата не била привнесена от ЧСИ, кредиторите следвало да бъдат задължени да привнесат разноски по реда на чл.632 ТЗ, вр. чл.629а ТЗ. Поради наличието на тази сума, именно във връзка с развитото изпълнително производство по изп.д. №362/21г. на ЧСИ М., на ищеца е разпределена сумата 200000лв. с частична сметка за разпределение №1. Предвид характера на вземането, произтичащо от действия на ЧСИ, които са довели до попълване масата на несъстоятелността, счита, че същите са с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ.

Съдът като съобрази становищата на страните и представените доказателства по делото, намира за установено следното:

С решение №46/21.06.2021г., постановено по т.д.н.№69/2021г. по описа на РОС, е открито производство по несъстоятелност на „С.“АД, ЕИК*****. С решение №25/08.03.2022г. длъжникът е обявен в несъстоятелност, прекратена е дейността на предприятието, прекратени са правомощията на органите на длъжника и е лишен от право да управлява и се разпорежда с имуществото, постановено е започване на осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността и разпределение на осребреното имущество. В Търговския регистър на 28.06.2022г. е обявен допълнителен списък на приетите от синдика вземания, предявени в срока по чл.688, ал.3 ТЗ, в който е включено вземане на втория ответник ЧСИ В. М. в общ размер 11064.88лв., представляващо начислени от него с две сметки от 07.01.2022г. разноски, издадени по изпълнително дело №362/2020г., по т.5, 26 и 31 от ТТРЗЧСИ. В списъка синдикът е предвидил поредност на удовлетворяване на вземането по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ. Ищецът НАП е подал възражение срещу предвидената от синдика поредност на удовлетворяване, което е оставено без уважение от съда с определение №382/25.10.2022г., обявено в ТРРЮЛНЦ на 01.11.2022г. Видно от приложеното по делото постановление за възлагане на недвижим имот №7285/02.07.2021г., издадено по изпълнително дело №362/2020г. на ЧСИ В. М., на „ТОНАЛ“ЕООД е възложен недвижим имот, собственост на „С.“АД за сумата 295120лв. Публичната продажба е проведена в периода 17.05.2021г. до 17.06.2021г. Постановлението за възлагане е влязло в сила на 17.12.2021г., ЧСИ е издал

две сметки по чл.79 ЗЧСИ, общо за сумата 11064.88лв., представляваща такси и разноски по т.5, 26 и 31 от Тарифата по ЗЧСИ. С молба ЧСИ е предявил вземането пред синдика, като е поискал то да бъде удовлетворено по реда на чл.722 ТЗ. Предявеното вземане е прието от синдика, като е посочена поредност на удовлетворяване по чл.722, т.3 ТЗ, както бе посочено.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Спорът по делото се свежда до това, дали вземането, предявено от втория ответник и прието от синдика има характер на разноски по несъстоятелността, които са с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ или поредността е по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ, както твърди ищеца. Разпоредбата на [чл. 722, ал. 1 ТЗ](#) разпределя кредиторите в дванадесет реда с оглед обезпечеността, основаниято и момента на възникване на техните вземания. Привилегията е качество на едно вземане по силата на което то се удовлетворява по предпочитание пред други вземания, тя е характеристика на самото вземане и такива са вземанията по ред първи. В трети ред се удовлетворяват разноските по несъстоятелността. Те се извършват след откриване на производството по несъстоятелност, пряко обслужват неговото развитие, извършват се в интерес на кредиторите и затова законът им предоставя първа по ред обща привилегия за удовлетворяване от общата маса на несъстоятелността. Според чл.723 ТЗ, разноските по несъстоятелността са пет групи, като в четвъртата група се включват разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата. Тези разходи могат да бъдат най-разнообразни, като всички те са свързани с дейности по попълване на масата на несъстоятелността. Принадлежността на дадено вземане към разноските по несъстоятелността се определя от целта, за която е бил направен съответния разход.

Както бе посочено, с решение №46/21.06.2021г., съдът по т.д.н. №69/2021г. е обявил свръхзадължеността и неплатежоспособността на „С.“АД, определил е началната й дата; открил е производството по несъстоятелност; назначил е временен синдик; допуснал е обезпечение чрез налагане на заповест, възбрана или други обезпечителни мерки и е определил датата на първото събрание на кредиторите.

Към датата на постановяването на решението за откриване на

производството по несъстоятелност - 21.06.2021г. се формира масата на несъстоятелността /чл.614, ал.1 ТЗ/, която обхваща имуществените права на длъжника към датата на РОПН и имуществените права на длъжника, придобити след датата на РОПН. Видно от издаденото на 02.07.2021г. постановление за възлагане, публичната продажба на имота е извършена на 17.06.2021г.-преди постановяване на РОПН. След постановяване на решението за ОПН постановлението за възлагане е влязло в сила, а ЧСИ М. е издал двете сметки по чл.79 ЗЧСИ за дължимите му разноси по изпълнителното дело. Не се спори, че получената при продажбата по реда на индивидуалното принудително изпълнение сума е внесена от ЧСИ по особената сметка на синдика. Следователно, към 21.06.2021г., когато е постановено РОПН, имота, предмет на реализираната по реда на индивидуалното изпълнение публична продажба не е бил в масата на несъстоятелността, съответно разноските на ЧСИ, дължими във връзка с нея не могат да бъдат квалифицирани като разноси по несъстоятелността в хипотезата на т.4 от чл.723 ТЗ. С откриване на производството по несъстоятелност се спират индивидуалните изпълнителни производства срещу имущество, включено в масата на несъстоятелност, с изключение на имуществата по чл. 193 от ДОПК /чл.638, ал.1 ТЗ/. Спирането настъпва по силата на закона, като от този момент по тях не може да се извършват никакви изпълнителни действия, а съдия изпълнителя следва да преведе по особената сметка на несъстоятелния длъжник сумата, получена от продажбата, както е сторено в случая.

Тезата на синдика, че разноските са направени във връзка с попълване на масата на несъстоятелността съдът намира за несъстоятелна. Както бе посочено, продаденият имот не формира масата на несъстоятелността, а внасянето по сметка на несъстоятелния длъжник на сумата от продажбата му не съставлява предплащане на сума по смисъла на чл.632а ТЗ.

Предвид гореизложеното, процесното вземане на втория ответник е неправилно прието с ред на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ, а следва да бъде квалифицирано с ред на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ-вземане, възникнало след датата на РОПН и неплатено на падежа.

По изложените съображения претенцията на ищеца се явява

основателна, поради което следва да бъде уважена.

В тежест на първия ответник е дължимата за производството държавна такса 80лв., както и разноски за ищеца за възнаграждение за юрисконсулт в размер на 300лв.

Предвид изложените съображения, Окръжният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „С.“АД-в несъстоятелност, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.Розова долина №1 и В. Й. М., ЧСИ, вписан в Регистъра на ЧСИ с рег.№***, с Район на действие Окръжен съд Русе, с адрес гр.Русе, ул. Александровска №17, че приетото от синдика вземане, включено в допълнителен списък на приети вземания, предявени в срока по 688, ал.3 ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ с №20220628132051, в общ размер 11064.88лв. е с поредност на удовлетворяване **по чл.722, ал.1, т.7 от ТЗ.**

ОСЪЖДА „С.“АД-в несъстоятелност, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.Розова долина №1, да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ София, юрисконсултско възнаграждение в размер на 300лв.

ОСЪЖДА „С.“АД-в несъстоятелност, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.Розова долина №1, да заплати по сметка на Окръжен съд Русе държавна такса 80лв.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на синдика на „С.“АД гр.Русе - в несъстоятелност.

РЕШЕНИЕТО има установително действие по отношение на длъжника, синдика и всички кредитори в производството по несъстоятелност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред **АПЕЛАТИВЕН СЪД-ВЕЛИКО ТЪРНОВО.**

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____